

J.nr. 13-0203936
20. november 2013

Til Folketinget – Skatteudvalget

Til udvalgets orientering vedlægges høringskema samt de modtagne hørings-
svar vedrørende forslag til lov om ændring af kulbrinteskatteloven, lov om
ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding og lov om
etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat
(Harmonisering af beskatningen af kulbrinteindvinding).

Holger K. Nielsen

/

Lise Bo Nielsen

Høringsskema

Organisation	Bemærkninger	Kommentarer
Advokatrådet	<p>Advokatrådet er principielt betænkelig ved, at lovgivning får formelt eller faktisk tilbagevirkende kraft. Rådet noterer, at lovforslagets overgangsbestemmelse medfører en faktisk ikrafttrædelse, der afviger fra det mere sædvanlige, derved at allerede foretagne investeringer bliver omfattet.</p>	<p>Regeringen finder ikke, at der indgår elementer med tilbagevirkende kraft i lovforslaget, idet lovforslaget ikke indebærer ændringer af beskatningen i indkomstår, der ligger forud for indkomståret 2014, hvorfra de nye regler vil få virkning.</p> <p>Der er desuden efter regeringens opfattelse ikke tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft, hvis regler, der finder anvendelse på et bestemt retsforhold og gør det i flere på hinanden følgende indkomstår, ændres med virkning for fremtidige indkomstår.</p> <p>Det bemærkes i den forbindelse, at der i alle tilladelser til efterforskning og indvinding, der er tildelt siden 1981, indgår følgende bestemmelse, som findes i § 39, stk. 1, i de enkelte tilladelser:</p> <p>”Tilladelsen er undergivet de til enhver tid i Danmark gældende retsregler, herunder eventuelle fremtidige ændringer i lov om anvendelse af Danmarks undergrund, bekendtgørelser, anordninger og de til enhver tid gældende forpligtelser som følge af Danmarks medlemskab af Den Europæiske Union. Tilladelsen medfører således ingen begrænsninger i statens almindelige beskatningsret eller i adgangen til at fastsætte generelle bestemmelser om den nærmere udførelse af efterforsknings- og indvindingsvirksomheden.”</p> <p>Den citerede bestemmelse indebærer, at de enkelte tilladelse-sindehavere allerede af denne grund ikke kan have en berettiget forventning om, at skattereglerne ikke kan blive ændret i løbet af tilladelse-ernes løbetid.</p>
Bayerngas Danmark ApS	<p>Bayerngas er ikke uenig i regeringens bestræbelser på at stramme de nuværende og forholdsvis lempelige gamle skatteregler. Bayerngas deler serviceeftersynsudvalgets og den danske regerings konklusion om, at det nuværende kulbrinteafdrag på 250 pct. fører til en for lempelig beskatning, men selskabet er dybt forundret over den måde, som den danske regering har valgt at gribe ændringen af skattereglerne an på, som i praksis betyder, at den største enkeltstående investering i mange år i den danske Nordsø beskattes med tilbagevirkende kraft, og at regeringen vælger at indføre nye generelle regler, der fjerner stort set alle incitamenter for nye selskaber uden produktion og indtægter til at investere i den danske sokkel.</p> <p>1. Formålet med lovforslaget Af lovforslagets formål og baggrund fremgår det, at den politiske aftale indgik mellem regeringen, Enhedslisten og Dansk Folkeparti bygger på Serviceeftersynets anbefalinger om harmonisering af Nordsø-beskatningen, så tilladelser på gamle regler overføres til de nye beskatningsregler fra 2003.</p> <p>Hvad der dog ikke står i Serviceeftersynets anbefalinger er, at den danske regering med situdspil til ændrede beskatningsregler for gamle licenserbør allokere det fulde merprovenu (28,5 mia. kr. ifølge regeringens prognoser) til Togfonden DK og dermed lægge sig fast på – før man har hørt de berørte parter – hvad de ændrede beskatningsregler skal generere af indtægter for at kunne balancere med investeringerne i Togfonden DK.</p>	<p>Det bemærkes, at Bayerngas allerede i den offentlige debat har fremført de synspunkter og den kritik, der fremgår af hørings-svarets punkt 1-3. Dette er sket i forbindelse med offentliggørelsen af regeringens udspil den 1. marts 2013 og senere under de politiske forhandlinger, der førte til indgåelsen af aftalen mellem regeringen, Enhedslisten og Dansk Folkeparti den 17. september 2013.</p> <p>De fremførte synspunkter har indgået i de politiske forhandlinger og er blevet afvejet i forhold til de mere generelle hensyn og vurderinger af, hvordan der kan opnås en samfundsøkonomisk mere hensigtsmæssig udnyttelse af de fælles ressourcer i Nordsøen.</p> <p>Ved indgåelsen af den politiske aftale om harmoniseringen har regeringen, Enhedslisten og Dansk Folkeparti valgt at følge de anbefalinger, som ekspertudvalget bag Serviceeftersynet offentliggjorde i Serviceeftersynets afkårelse for kulbrinteindvinding, 1. marts 2013. Aftalepartierne har i den forbindelse været enige om, at der ved siden af de anbefalede overgangsregler skal gælde en særlig overgangsregel for kulbrinteafdraget for de selskaber, der – som Bayerngas – endnu ikke har iværksat produktion.</p> <p>Lovforslaget udmønter den politiske aftale.</p>

	<p>I denne forbindelse er det vigtigt at slå fast, at Bayerngas ikke har eller på noget tidspunkt har haft nogen holdning til, hvad den danske regering vælger at prioritere indtægterne fra øget kulbrintebeskatning til (om det så er til investeringer i infrastruktur eller andre områder), men cigarkasseprincippet er dansk olieproduktion ikke tjent med, da den bundne politiske opgave hermed bliver at skaffe 28,5 mia. kroner i provenu fremfor at indrette et skattesystem, der passer til den danske sokkels beskaffenhed, herunder muligheder og udfordringer for de få selskaber, som i dag er til stede på den danske sokkel.</p> <p>Ikke reel harmonisering Det gentages flere gange i lovforslaget, at lovforslaget alene har til formål at harmonisere henholdsvis gamle og nye skatteregler, hvilket flere af regeringens ministre også har udtalt i offentligheden. Dette er rigtigt af navn, men ikke af gavn. Det foreslåede skatteindgrebsadskillige sigmarkant fra ændringerne i 2003 ved:</p> <ul style="list-style-type: none"> • At de berørte olieselskaber befinder sig et helt andet sted i deres investeringscyklus, end DUC befandt sig i. DUC havde inden indgåelse af Nordsøaftalen allerede foretaget og afholdt langt størstedelen af sine anlægsinvesteringer og kun med et væsentligt lettere overgå til nye regler uden at blive beskattet med tilbagevirkende kraft for besluttede og irreversible, men ikke afholdte investeringer. • At ingen af de berørte selskaber har indgået i nogen forhandlinger med regeringen om ændrede beskatningsvilkår. Set i lyset af at olievirksomhed er kendetegnet ved meget langsigtede, kapitalintensive og risikofyldte investeringer, og at olievirksomhed har betydning for den danske stats finanser, burde regeringen have haft en interesse i at sikre en aftale med de berørte parter, som alle kunne leve med. • At ingen af de berørte selskaber er blevet tilbudt en kompensationsaftale lignende den, som DUC fik i 2003. Dette kan på sigt betyde, at DUC vil kunne låne kapital billigere end de øvrige selskaber i den danske Nordsø, da en bank vil sætte renten på udlånet efter hvilken risici, som investeringen anløber, herunder risici for fremtidige skattestigninger. 	<p>Der henvises til lovforslagets afsnit 2, Lovforslagets formål og baggrund, hvor regeringens og aftaleparternes formål med lovforslaget er nærmere beskrevet. Det fremgår hér, at formålet med lovforslaget er at indrette beskatningsreglerne mere optimalt med henblik på at sikre en samfundsøkonomisk mere hensigtsmæssig udnyttelse af de fælles ressourcer i Nordsøen. Det sker ved at fjerne de regler, der hidtil har virket forvriddende i forhold til selskabernes investeringsbeslutninger.</p> <p>Som det fremgår af skatteministerens svar af 17. maj 2013 på alm. del spørgsmål nr. 428 fra Folketingets Skatteudvalg, har de selskaber, der i dag er omfattet af de gamle skatteregler, i gennemsnit betalt omkring 35 pct. i skat i perioden 2004-2012. Sammenlignet med de øvrige aktører i Nordsøen, der har betalt over 60 pct. indtil 2012, er der tale om en meget lempelig beskatning, som Bayerngas også anerkender. Med lovforslaget vil vilkårene blive de samme for alle aktører, og overgangsreglerne er endvidere de samme, som gælder for de selskaber, der overgik til de nye regler i 2004. Som det fremgår af aftalen af 17. september 2013, vil ikke alle felter, der omfattes af harmoniseringen, være i produktion ved overgangen til de nye regler. For disse selskaber adskiller situationen sig fra den, der var gældende for eneretsbevillingen, hvor de omfattede felter ved overgangen i 2004 allerede var i produktion. Som nævnt har aftalepartierne i den forbindelse derfor været enige om, at der ved siden af de anbefalede overgangsregler skal gælde en særlig overgangsregel for kulbrintefradrag for betalinger til investeringer, der ikke efter de gældende regler har været berettiget til kulbrintefradrag, fordi betalingerne vedrører aktiver, der endnu ikke kan foretages afskrivninger på. Denne overgangsregel vil omfatte investering i udbygninger af felter, der endnu ikke er kommet i produktion.</p> <p>I forhold til spørgsmålet om kompensation er det korrekt, at lovforslaget ikke indebærer, at de selskaber, der overgår til de nye beskatningsregler, skal have en kompensationsaftale. De selskaber, der i dag er på gamle regler, fik i 2003 tilbud om at overgå til nye regler. I den forbindelse blev selskaberne tilbudt en kompensationsaftale. Ingen af de selskaber, der i dag beskattes efter de gamle regler, accepterede dog dengang tilbuddet om overgang og kompensation. Det bør i den forbindelse noteres, at selskaberne på gamle regler har været meget lempelig beskattet indtil nu.</p> <p>En kompensationsaftale som den, der blev indgået med DUC-selskaberne og den tidligere regering i 2003, beskytter de omfattede selskaber mod forringelser af de vilkår, der blev fastlagt med Nordsøaftalen. Det kan alt andet lige have betydning for investorenes risikovurdering. Med harmoniseringen af skattereglerne vil der imidlertid være sikret en ensartet skattemæssige vilkår i Nordsøen samt ro og stabilitet om rammevilkårene fremadrettet – også for de selskaber, der ikke er med i Nordsøaftalen. Dermed vil en eventuel forskellig vurdering af risikoen for henholdsvis DUC og de øvrige selskaber i Nordsøen være markant reduceret og eventuelt helt fjernet. Der henvises til skatteministerens svar af 17. maj 2013 på alm. del spørgsmål nr. 429 og nr. 430 fra Folketingets Skatteudvalg.</p>
--	---	---

	<p>2. Lovforslagets konsekvenser</p> <p>Bayerngas har beregnet, at regeringens forslag til ændrede beskatningsregler forringer NPV'en alene i investeringen i Hejre feltet med 1,3 mia. kr., hvilket vil have betydelige konsekvenser for Bayerngas' fremadrettede aktivitetsniveau i den danske Nordsø, da Bayerngas ikke får det forudsatte cash flow fra Hejre feltet, som var tiltænkt reinvesteringer i bl.a. licenserne Ravn og Hibonite. Som det er Skatteministeriet bekendt, er disse licenser blevet leveret tilbage, og selvom de ikke berøres af lovforslaget, da de allerede er på de nyeskattevilkår, så er det en direkte konsekvens af den forringede værdi af investeringen i Hejrefeltet, da Bayerngas ikke kan overbevise sin ejere om at allokere mere kapital til den danske Nordsø, end Bayerngas allerede er forpligtet til i form af efterforskningsaktiviteter og investeringer. Havde den danske regering i forbindelse med de politiske forhandlinger imødekommet Bayerngas' ønske om en mere lempelig overgangsordning, ville situationen idag være en ganske anden. Bayerngas håber, at det lykkes Danmark at tiltrække nye aktører bl.a. til licenserne Ravn og Hibonite, men stiller sig skeptisk over for dette, da erfaringer de sidste 10 år i Danmark er, at flere selskaber har forladt sokkelen, end der er kommet til.</p> <p>De nuværende skatteregler for licenser på gamle regler har den fordel, at de fremmer investeringer. Det skyldes, at fradraget for investeringer er højt. Bayerngas har forståelse for, at regeringen finder, at det nuværende kulbrintefradrag på 250 pct. er for højt, men med regeringens forslag til et nyt skattesystem går man i den modsatte grøft.</p> <p>Regeringens forslag til nye vilkår for selskaberne uden for DUC favoriserer indtjening på investeringer, der allerede er foretaget, i en sådan grad, at det begrænser nye investeringer. Derfor har DUC-selskaberne heller ikke investeret i nye felter siden 2003/2004, men alene i marginale felter tilkøbt eksisterende infrastruktur. Det er det stik modsatte af, hvad Danmark har brug for i forhold til at øge omfanget af efterforskning og investeringer og dermed på sigt skatteindtægter fra Nordsøen.</p> <p>Serviceeftersynsudvalget bekræfter i sin rapport (side 28), at de nye skatteregler ikke er egnet til at tiltrække og understøtte selskaber på den danske sokkel, som ikke har produktion og dermed indtægter:</p> <p>"Nye aktører står således med en risiko for et større tab end aktører, der allerede er i skatteposition. Med andre ord påtager staten sig en større del af risikoen for de aktører, der er i skatteposition, mens de nye aktører, i det omfang aktiviteten viser sig ikke at generere positiv indkomst, selv bærer risikoen."</p> <p>Taget i betragtning at der er ganske få producerende olieselskaber på den danske sokkel, og at flere af de store selskaber som Statoil og Petro Canada helt har forladt den danske sokkel, så stiller Bayerngas sig uforstående overfor, hvorfor man vælger at kopiere et skattesystem, som måske passede til DUCs situation, men som absolut ikke passer til de resterende selskaber eller potentielt nye selskaber på den danske sokkel.</p> <p>Lovgivning med tilbagevirkende kraft I februar 2012 besluttede Bayerngas sammen med DONG Energy at investere ca. 12 mia. kr. i udbyg-</p>	<p>Tendensen i Nordsøen vil gå i retning af, at felterne med tiden bliver mindre og økonomisk mere marginale. Der er to elementer i de gamle regler, der mindsker investeringslysten særligt for denne type felter. Det gælder bruttoskatten og feltafgrænsningen. På nye regler er bruttoskatten og feltafgrænsningen ved opgørelsen af den kulbrinteskattepligtige indkomst fjernet, og det særlige kulbrintefradrag er sat ned fra i alt 250 pct. til i alt 30 pct. Med et kulbrintefradrag på 30 pct. er der taget hensyn til den fortsatte efterforskning, hvilket også fremgår af arbejdet i forbindelse med Nordsøaftalen fra 2003.</p> <p>Særligt på længere sigt vil de nye regler således give selskaberne bedre investeringsvilkår og dermed være med til at sikre, at både selskaber og staten har indtægter fra Nordsøen. Der henvises til skatteministerens svar af 22. marts 2013 på § 20-spørgsmål nr. S 1371.</p> <p>Der henvises endvidere til kommentaren til høringssvaret fra Olie Gas Danmark. I kommentaren citeres skatteministerens svar af 17. maj 2013 på alm. del spørgsmål nr. 435 fra Folketingets Skatteudvalg, hvori der oplyses om omfanget af investeringer i efterforskning og udbygning i Danmark siden 2006.</p> <p>Til det citerede fra Serviceeftersynets rapport bemærkes, at citatet indgår i en sammenhæng, der dog ikke fremgår af høringssvaret. Udvalgets konklusion på selv samme afsnit er, at 7. udbudsrunde bør tage udgangspunkt i de vilkår, som blev anvendt i 6. udbudsrunde – altså de nye regler. Interessen i 6. udbudsrunde viste, at der med de gældende regler (de nye regler) fortsat var interesse fra olieselskaberne for at få tilladelser til at investere og indvinde kulbrinter i det danske område af Nordsøen.</p> <p>Til det anførte om tilbagevirkende kraft henvises til kommenta-</p>
--	---	---

	<p>ningen af Hejre feltet, hvoraf Bayerngas står for 40 pct. af investeringen. Bayerngas har til forskel fra DONG Energy ikke øvrige felter i produktion i den danske del af Nordsøen og har dermed ikke indtjening at føre over på de nye regler. Bayerngas er derfor også det selskab, der bliver påvirket hårdest af de nye regler. Dette til trods for at regeringen foreslår en overgangsordning, som ellers netop har til hensigt at føre investeringerne gradvist over på de nye regler. I relation til dette udtalte den danske klima-, energi- og bygningsminister på et pressemøde den 1. marts 2013 ved præsentationen af regeringens forslag til nye beskatningsregler:</p> <p>”Vi har lagt utroligt stor vægt på, at vi gennemfører overgangsregler, der gør, at alle de investeringer, som blev sat i gang på de gamle regler, dem beskatter vi efter de gamle regler, og så ruller man stille og roligt over på de nye.”</p> <p>Investeringsprofilen for Hejre feltet er skitseret i en tabel i høringssvaret, der viser, at det kun er investeringer afholdt i 2012 og 2013, der omfattes af regeringens forslag til en overgangsordning, mens investeringerne, som afholdes i 2014, 2015, 2016 og 2017, bliver beskattet efter de nye regler og ikke vil være omfattet af regeringens forslag til en overgangsordning.</p> <p>Bayerngas anfører, at betydelige dele af investeringen i Hejre feltet bliver ført direkte over på nye regler uden adgang til overgangsordning. Som konsekvens heraf beskattes investeringsbeslutningen i Hejre feltet med uægte tilbagevirkende kraft. Detteskyldes, at Bayerngas og DONG Energy i 2012 besluttede at investere i Hejre feltet og allerede på det tidspunkt forpligtede sig på kontrakterne med sine leverandører.</p> <p>Dette er ikke det samme som, at investeringerne i Hejre feltet allerede er afholdt, men det vil være yderst bekosteligt at komme ud af en underskrevet kontrakt med den enkelte leverandør. Kontrakterne er så godt som irreversible. Investeringsbeslutningen om hele Hejre feltet og den fulde udbygning er truffet, og beslutningen blev truffet på baggrund af de eksisterende og gamle skatteregler, således som det tydeligt fremgår af den indsendte Plan for Udvikling og Drift, der blev indsendt til Energistyrelsen i februar 2012.</p> <p>Set i lyset af, at olievirksomhed er kendetegnet ved meget langsigtede, kapitalintensive og risikofyldte investeringer, og at kapital særligt bliver placeret i de lande, hvor der er sikkerhed og forudsigelighed om rammevilkårene, vil det sende et særdeles uheldigt signal om, at Danmark er et usikkert olieland at investere i, hvis regeringen fastholder sit forslag til overgangsordning. Konsekvensen vil være, at olievirksomheder fremadrettet vil tøve med at investere i den danske sokkel.</p> <p>3. Forslag til en anden overgangsordning Den norske regering annoncerede den 5. maj 2013, at den vil skærpe oliebeskatningen efter forskningsaktiviteter på den norske sokkel ved at reducere fradrag for investeringer. Den norske regering har dog samtidig foreslået, at investeringer, der er truffet beslutning om og anmeldt til de norske myndigheder, friholdes fra den skærpede beskatning. Bayerngas foreslår ikke, at investeringen i Hejre feltet fuldstændig skal friholdes fra de nye regler og dermed beholde fradraget på 250 pct.</p>	<p>ren til høringssvaret fra Advokatrådet.</p> <p>Det er regeringens opfattelse, at der med det politiske flertal bag aftalen af 17. september 2013 om harmoniseringen netop er skabt sikkerhed og forudsigelighed om rammevilkårene i den danske del af Nordsøen.</p> <p>Med hensyn til Danmarks muligheder for også efter harmoniseringen at kunne tiltrække udenlandske investorer henvises der til kommentaren til høringssvaret fra Olie Gas Danmark.</p>
--	---	--

	<p>for hele investeringen i Hejre feltet, men det er håbet, at den danske regering vil lade sig inspirere af princippet i det norske forslag og på den måde undgå beskatning med tilbagevirkende kraft ved at lade tidspunktet for investeringsbeslutningen (og ikke de afholdte investeringer før overgangen til nye regler) være afgørende for, om en investering kan få del i overgangsordningen fra gamle til nyeregler.</p> <p>Konkret foreslår Bayerngas, at besluttede og til Energistyrelsen indrapporterede investeringer inden 1. marts 2013 gives et kulbrintefradrag på 10 x 10 pct., for de investeringer som afholdes efter 1. januar 2014.</p> <p>4. Fradrag for investeringer i 2013 Af Aftale om harmonisering af beskatningen i Nordsøen mellem regeringen, Enhedslisten og Dansk Folkeparti d. 17. september 2013 fremgår det tydeligt, at det er forligsparternes intention, at alle investeringer afholdt i 2013 skal omfattes af den foreslåede overgangsordning og mindst opnå et kulbrintefradrag på 115 pct. Det formuleres på følgende måde i aftaleteksten:</p> <p>"Herved vil alle investeringer afholdt senest i 2013 udløse et kulbrintefradrag på i altmindst 115 pct. henover den 10-årige fradragperiode."</p> <p>Begrebet "alle" kan ikke tolkes indskrænkende. Alligevel fremgår det af bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser, nærmere bestemt bemærkningerne til § 27 C, stk. 3 og 4, at:</p> <p>"En rate, som skulle være betalt inden udgangen af kalenderåret 2013, men som først betales senere, indgår således ikke i grundlaget. Hvis betaling sker ved modregning, er det modregningstidspunktet, der er afgørende."</p> <p>Med lovforslaget lægger regeringen dermed op til en væsentligt strammere fortolkning end det, som fremgår af aftaleteksten. For at sikre konsistens mellem de politiske intentioner og den lovgivningsmæssige udmøntning foreslår Bayerngas, at § 27 C, stk. 4, præciseres som følger:</p> <p>"Hvis afskrivning i indkomståret 2013 ikke er påbegyndt på anskaffelsessummen for et aktiv, indrømmes et kulbrintefradrag på 25 pct. for indkomståret 2013 og 10 pct. i hvert af indkomstårene 2014-2022 af den del af anskaffelsessummen, der er faktureret til betaling i 2005-2013, samt dokumenteret arbejde, som er udført i 2005-2013, uanset om det er betalt i 2013 eller påfølgende år. Hvis den skattepligtige har valgt fradrag efter 1. pkt., finder § 20 C ikke anvendelse."</p>	<p>Bayerngas' forslag til udformningen af overgangsreglerne har indgået i regeringens overvejelser.</p> <p>Der henvises til, at aftalen indeholder følgende – mere detaljerede – beskrivelse af overgangsreglens indhold:</p> <p>"For investeringer afholdt inden 1. januar 2014 nedsættes kulbrintefradraget fra indkomståret 2014 til 10 pct. årligt i den resterende del af den 10-årige fradragperiode. Hvis afskrivning ikke er påbegyndt i indkomståret 2013, indrømmes et kulbrintefradrag på 25 pct. i indkomståret 2013 og 10 pct. årligt i indkomstårene 2014-2022 af den del af anskaffelsessummen, der er betalt i 2005-2013. Tilsvarende gælder for forundersøgelser og efterforskningsudgifter, som ikke er valgt straksafskrevet".</p>
CEVEA	<p>1. Lovforslagets konsekvenser Indledningsvist vil CEVEA gerne rose regeringen for det overordnede formål med dette udkast til lovforslag, som har til hensigt at hæveskattrykket for licenser på de "gamle" skatteregler. Det nuværende kulbrintefradrag på 250 pct. er højt og kan føre til for samfundet urentable investeringer. Hverken i Serviceeftersynudvalgets rapport eller i regeringens udkast til lovforslag er der dog nævnt konkrete eksempler på overinvesteringer fra olieselskabernes side.</p> <p>Helt grundlæggende er det dog uforståeligt for CEVEA, at der ikke med dette lovforslag sker en</p>	<p>Til det anførte om konkrete eksempler på overinvesteringer henvises til kommentaren til høringssvaret fra Olie Gas Danmark.</p> <p>Spørgsmålet om rækkevidden af kompensationsaftalen med DUC falder uden for rammerne af aftalen af 17. september 2013</p>

	<p>yderligere beskatning af DUCs aktiviteter i den danske Nordsø. Som Skatteministeriet selv har beregnet til endeligt svar på spørgsmål nr. 450 af 20. marts 2012 stillet af MF Thomas Jensen (S), så er den danske stat alene i årene 2004-2013 gået glip af ca. 124 mia. kr., hvis den daværende borgerlige regering i 2003 havde fulgt Kulbrintebeskatningsudvalgets anbefalinger. Regeringen kan selvsagt ikke klandres for en aftale, som den daværende regering indgik, men det er for CEVEA uforståeligt, at den nuværende regering ikke i højere grad har forsøgt at udfordre den indgåede kompensationsaftale med DUC. Det virker umiddelbart ikke konsistent, at DUC afskriver sig selskabsskattelettelser, der for statens finanser betyder en reduktion af provenutab med en varig virkning efter tilbageløb på 140 mio. kr. årligt.</p> <p>Det er et særdeles principielt spørgsmål, at det danske parlaments handlemuligheder de facto er sat ud af kraft i forhold beskatning af DUCs aktiviteter i Nordsøen, fordi en privat operatør er berettiget til økonomisk kompensation. Det er således en begrundet frygt, at DUC-selskaber får særstatus og dominans over vores fælles ressourcer langt ud i fremtiden. Uanset hvad Kammeradvokaten har konkluderet i forbindelse med Serviceeftersynet, så burde den danske regering af hensyn til nuværende og fremtidige generationer få afprøvet rækkevidden af kompensationsaftalen fra 2003 ved en voldgift.</p> <p>2. Lovforslagets konsekvenser Med grundelementerne i udkastet til lovforslag (reduktion af kulbrintefradrag til 30 pct. over 6 år og sænkning af kulbrinteskate fra 70 pct. til 52 pct.) minimerer regeringen incitamentet til at foretage nye investeringer i den danske Nordsø og favoriserer i stedet produktion fra eksisterende felter og marginale felter, som kan tilkoble eksisterende infrastruktur. Taget i betragtning, at Serviceeftersynudvalget side 28 i udvalgets rapport tydeligt skriver, at de "nye" skatteregler medfører en væsentligt større risiko for nye aktører end aktører, der allerede er i skatteposition, da de nye aktører, i det omfang efterforskningsaktiviteterne viser sig ikke at generere positiv indkomst, selv bærer hele risikoen, så vil CEVEA opfordre regeringen til, som konklusion på resultatet af 6. og 7. udbudsrunde, at evaluere om de nye skatteregler giver et tilstrækkeligt incitament til at tiltrække nye aktører og nye investeringer på den danske sokkel. Vi har brug for, at der gives plads til både nye aktører og særligt nye investeringer, så vi kan sikre den maksimale udvinding af de felter og de samlede ressourcer i Nordsøen.</p> <p>3. Samlet konklusion Det er således grundlæggende vores indstilling, at monopoldannelse skal forebygges, så staten bliver i stand til at modstå eventuelt pres fra enkelte aktører og opnå det bedste resultat for den danske befolkning, som ejer af ressourcerne i Nordsøen.</p> <p>Derfor er det i vores optik også vigtigt at påpege – selvom dette tiltag ikke indgår i det omtalte lovforslag – det vigtige i, at det kommende danske forskningscenter med formål at sikre optimering af indvindingen af olie og gas fra felterne i Nordsøen</p>	<p>mellem regeringen, Enhedslisten og Dansk Folkeparti om harmonisering af beskatningen af kulbrinteindvinding i Nordsøen. Gennemførelsen af aftalen ved dette lovforslag berører ikke DUC-selskabernes skattevilkår, hvilket også fremgår af bemærkningerne fra CEVEA.</p> <p>Der henvises i den forbindelse til, at der med Serviceeftersynet er foretaget en grundig juridisk analyse af Nordsøaftalen, herunder af kompensationsaftalen, som er udarbejdet med bistand fra Kammeradvokaten. Analysen peger på:</p> <ul style="list-style-type: none"> • At der ikke på det foreliggende grundlag foreligger bristende forudsætninger, og at Nordsøaftalen ikke kan tilsidesættes som åbenbart urimelig. Staten er derfor bundet af Nordsøaftalen fra 2003. • At Nordsøaftalen – herunder aftalen om kompensation – ikke afskærer et flertal i Folketinget fra at ændre skattereglerne, men at det kan udløse kompensation til DUC-selskaberne. • At det er vanskeligt at anviser tiltag, som med sikkerhed vil medføre et merprovenu fra eneretsbevillingen efter kompensation. <p>Staten er bundet af Nordsøaftalen, og det har derfor ikke indgået i regeringens udspil, at beskatningen af DUC-selskaberne, der allerede sker efter de nye regler i kulbrinteskatteloven, skulle ændres.</p> <p>Som det også fremgår af det endelige svar af 8. maj 2013 på alm. del spørgsmål nr. 450 fra Folketingets Skatteudvalg, er det beregnede provenu <u>ikke</u> udtryk for statens merindtægt, hvis kulbrintebeskatningsudvalgets anbefalinger fra 2001 var blevet fulgt på et tidspunkt, der ligger efter indgåelsen af Nordsøaftalen i 2003. En stramning af beskatningen ville således have kunnet udløse kompensation til DUC-selskaberne i henhold til Nordsøaftalen.</p> <p>Der henvises til kommentaren til høringsvaret fra Olie Gas Danmark, hvor regeringens syn på mulighederne for fortsat at tiltrække investeringer til den danske del af Nordsøen er beskrevet.</p> <p>Det bemærkes desuden, at det fremgår af aftalen af 17. september 2013, at aftalepartierne i 2024 vil gøre status for de økonomiske forudsætninger bag harmoniseringen.</p> <p>Regeringen er enig i CEVEAs synspunkter.</p>
--	---	---

	<p>ikke bliver forbeholdt DUC-selskaber, men inddrager alle interesserede partnere på den danske sokkel. Dette eksempel kan netop understrege åbenheden og bredden i varetagelsen af de danske interesser i Nordsøen.</p> <p>Den afsluttende pointe må derfor være, at ressourcerne i Nordsøen tilhører den danske stat, hvorfor CEVEA håber, at regeringen har for øje, at det er en selvstændig pointe, at man ikke gør afhængig af én eller få enkelte selskaber eller skabe dårlige betingelser for fremtidige investeringer, som er i Danmarks nationale interesser.</p>	
Danmarks Rederiforening	<p>Det er nævnt i bemærkningerne til forslaget, at visning af selskabsskattebetalinger i de åbne skattelister ændres, således at betalinger af almindelig selskabsskat og selskabsskat af kulbrinteindkomst vises som to særskilte poster for at sikre en øget gennemsigtighed vedrørende de enkelte selskabers selskabsskat, herunder bidraget fra selskabernes kulbrintevirksomhed og bidraget fra anden virksomhed. Lovforslaget synes imidlertid ikke at ændre ved skatteforvaltningslovens § 17, hvis § 17, stk. 3, præciserer, at oplysninger vedrørende kulbrinteindkomsten indgår i opgørelsen, og ifølge skatteforvaltningslovens § 17, stk. 4 skal beløb indenfor sambeskattede selskaber indgå samlet.</p> <p>Rederiforeningen er uenig i den foreslåede opdeling. Virksomhederne er skattepligtige efter selskabsskatteovens §1, stk. 1, nr. 1, af samtlige indtægter, bortset fra de indtægter, der specifikt undtages fra dansk skattepligt. Til forskel fra eventuelle udenlandske virksomheder, som ikke har kontor i Danmark, og som derfor kun er skattepligtige efter kulbrinteskatteloven, er danske virksomheder forpligtede til at betale selskabsskat af indtægter fra indvinding af kulbrinter og dertil knyttet virksomhed. jf. selskabsskatteovens almindelige bestemmelser, hvorfor denne betaling rimeligvis må indgå under betaling af virksomhedens selskabsskat. Der opdeles heller ikke mellem skat af virksomhedernes eventuelle andre aktiviteter, der beskattes efter særregler. Vi synes derfor, at det ville være mest rigtigt, at samtlige selskabsskatter fortsat vises under et, og at der ikke indføres bestemmelser om opdeling på selskabsskat stammende fra forskellige aktiviteter.</p>	<p>Det bemærkes, at indførelsen af den højere specificationsgrad i de åbne skattelister er en del af den politiske aftale, der blev indgået mellem regeringen, Enhedslisten og Dansk Folkeparti den 17. september 2013.</p> <p>Indførelsen af den højere specificationsgrad, hvorefter selskabsskatten af kulbrintevirksomhed og selskabsskatten af øvrig virksomhed vil blive vist som to forskellige tal, kan gennemføres inden for rammerne af de gældende regler i skatteforvaltningslovens § 17 og kræver ikke en ændring af bestemmelsen.</p> <p>Det fremgår af de specielle bemærkninger til § 17, stk. 3, der blev indsat i loven ved § 9, nr. 1, i lov nr. 591 af 18. juni 2012:</p> <p>”Hvis et selskab m.v. er omfattet af kulbrinteskatteloven, kan oplysninger vedrørende selskabets kulbrinteindkomst m.v. tilsvarende offentliggøres. Disse oplysninger vedrørende kulbrinteindkomsten vil kunne offentliggøres særskilt specificeret på henholdsvis særskilt indkomst, jf. kulbrinteskattelovens kapitel 2, og kulbrinteindkomst, jf. kulbrinteskattelovens kapitel 3.”</p> <p>I tilfælde, hvor selskabet m.v. indgår i en sambeskatning, kan oplysningerne om selskabet offentliggøres samlet for de sambeskattede selskaber med angivelse af de selskaber, der indgår i sambeskatningen.</p>
Danoil Exploration A/S	<p>Ønsket om harmonisering og ensartet beskatning af aktørerne i Nordsøen anføres som grundprincippet i den foreslåede lovgivning. Den ændring, som er planlagt, sikrer imidlertid ikke ens beskatning af aktørerne i Nordsøen. I alt fald ikke hvad angår Danoils andel i Licens 7/89, der bl.a. omfatter Syd Arne-feltet.</p> <p>Fordi Licens 7/89 (Syd Arne-feltet) er en 3. rundelicens, gælder det:</p> <ul style="list-style-type: none"> • At kulbrintebeskatningen af feltet sker efter kapitel 3. • At licensbetingelserne indeholder en glide-skala-ordning, som betyder, at en del af cash-flowet tilgår staten, når produktionen når et vist niveau. Dette ”government take” udgør 10 pct. i Syd Arne-feltet. • At de øvrige partnere i licensen ifølge reglen om den såkaldte ”bæring” har betalt for, at staten gratis og risikofrit kunne være med i efterforskningen frem til fund af olie/gas. 	<p>Danoil Exploration A/S’ overordnede synspunkt er, at lovforslaget ikke sikrer ens beskatning af selskaber med aktiviteter i Nordsøen.</p> <p>Det bemærkes i den forbindelse, at statens indtægter fra selskaber med kulbrintevirksomhed i Danmark er sammensat af indtægter fra 1) selskabsskat og kulbrinteskate, 2) indtægter fra produktions-, rørlednings- og dispensationsafgift og 3) indtægter i form af overskudsdeling som følge af statens deltagelse i de enkelte tilladelser.</p> <p>Det understreges, at lovforslagets formål er at gennemføre en harmonisering af reglerne om selskabsskat og kulbrinteskate, så alle selskaber i Nordsøen kommer til at betale skat efter de samme regler. Harmoniseringen sker ved, at tilladelser, der i dag beskattes efter de gamle regler i kulbrinteskatteloven, fremadrettet beskattes efter de nye regler i loven.</p> <p>Det understreges, at lovforslaget ikke har til formål at harmonisere de øvrige økonomiske rammevilkår – herunder vilkår om statsdeltagelse m.v.– der med hjemmel i undergrundsloven er fastsat i de enkelte tilladelser.</p>

	<p>Når regeringen nu ønsker Syd Arne-feltet beskattet i henhold til kapitel 3 A i stedet for kapitel 3 med det mål at beskattede alle aktører ens, tager man ikke hensyn til, at beskattningen af dette felt allerede nu med udgangspunkt i licensbetingelserne er højere end beskattningen for de øvrige aktører, fordi:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Licens 7/89 har båret statens udgifter frem til det tidspunkt, hvor der blev gjort fund i licensen. • Licens 7/89 har glideskala-beskattningen med i bagagen. <p>Glideskala-skatten følger med Hvis man forestiller sig en situation, hvor partnere i Syd Arne-feltet ikke var underlagt glideskalaordningen, ville Danoil Exploration ganske rigtigt betale mindre i skat end de øvrige aktører i Nordsøen. Men glideskalaordningen er nu engang en del af licensbetingelserne, så Danoil Exploration betaler allerede mere i skat nu end det, der foreslås under kapitel 3 A. Danoil har til dokumentation af dette medsendt et bilag, der indeholder en udregning af det samlede "government take" fra feltet foretaget af et uafhængigt revisionshus.</p> <p>Med den foreslåede lovgivning lægges der op til, at beskattningen forøges. Der skal lægges yderligere en forhøjet kulbrinteskat (ifølge kapitel 3 A) ovenpå de særlige skatter, som allerede skal afholdes i form af "bæring" af udgifter for staten og glideskalabeskattningen. Det vil resultere i en beskattning af licens 7/89, som ikke bare er højere end i de øvrige tilsvarende felter – men urimeligt meget højere. Danoil har i den forbindelse medsendt et bilag vedrørende det samlede bidrag til statskassen.</p> <p>Konklusion Den foreslåede lovgivnings ånd synes at være, at det er vigtigt, at alle aktører i Nordsøen beskattes ens. Da licens 7/89 (Syd Arne-feltet) allerede beskattes hårdere end tilsvarende felter, burde ønsket om lighed i beskattningen i virkeligheden betyde en lempelse af beskattningen af Syd Arne-feltet i form af en tilbagerulning af glideskalaordningen.</p> <p>Dette er næppe realiserbart, men en overgangsordning, der indeholder compensation, og en licensforlængelse, så de investeringer, som vi allerede har besluttet, kan dækkes, må være et minimum.</p>	<p>Tildeling af tilladelser til efterforskning og indvinding sker som hovedregel efter offentligt udbud. De vilkår, tilladelserne er givet under, har varieret fra udbudsrunde til udbudsrunde, og vilkårene har forud for åbningen af den enkelte udbudsrunde været forelagt et af Folketinget nedsat udvalg.</p> <p>Til det anførte om, at Danoil Exploration A/S' andel i tilladelse 7/89 (Syd Arne feltet) er underlagt mere byrdefulde økonomiske rammevilkår end andre selskaber, bemærkes, at selskabets beskrivelse af egne henholdsvis andre selskabers vilkår ikke er fyldestgørende.</p> <p>Det indgår i vilkårene for tilladelse 7/89 – på samme måde som for andre tilladelser fra 3. udbudsrunde – at det deltagende statselskab ikke skulle bære sin andel af udgifterne i efterforskningsfasen, idet disse udgifter i stedet skulle bæres af de øvrige selskaber med andel i tilladelsen. Denne "bæring" af statselskabets andel af udgifterne ophørte ved påbegyndelsen af udbygningen af feltet. Det betyder, at statselskabet fra påbegyndelsen af udbygningen har betalt 30 pct. af udbygningsomkostningerne, svarende til statens andel af tilladelsen.</p> <p>I tilladelsen er der desuden fastsat et vilkår, som giver mulighed for at øge statselskabets andel af tilladelsen i tilfælde af, at et fund sættes i produktion. Størrelsen af statens andel i henhold til dette vilkår fastlægges ud fra maksimumproduktionens størrelse efter den såkaldte glideskala og udgør 30 pct.</p> <p>Disse vilkår i tilladelse 7/89 kan holdes op mod vilkårene i Nordsøaftalen fra 2003 mellem staten og selskaberne under eneretsbevillingen af 8. juli 1962 (DUC-selskaberne). Der er ikke vilkår om bæring i Nordsøaftalen, men til gengæld skulle DUC-selskaberne vederlagsfrit overdrage 20 pct. af deres produktionsanlæg (platforme, behandlingsanlæg, rørledninger m.v.) til staten den 9. juli 2012.</p> <p>I eneretsbevillingen fra 8. juli 1962 indgik endvidere indtil 2004 vilkår om betaling af royalty med 8,5 pct., hvorimod der ikke indgår royalty i vilkårene for tilladelse 7/89.</p> <p>Ved siden af ovenstående har tilladelse 7/89 siden 2004, hvor de nye regler blev indført i kulbrinteskatteloven, fortsat været omfattet af de gamle, mere lempelige regler, mens eneretsbevillingen i samme periode har været omfattet af de nye regler.</p> <p>Endelig bemærkes, at de selskaber, som i 1989 efter ansøgning fik andel i tilladelsen, skriftligt har bekræftet, at de ønskede at modtage tilladelsen med de anførte vilkår. Selskaber, som efterfølgende har købt andele i tilladelsen, har kunnet gøre sig bekendt med vilkårene. Selskaber med andel i tilladelsen har således indgået en aftale med staten om vilkårene, som udgør grundlaget for indvindingen.</p> <p>Sammenfattende er Danoil Exploration A/S' sammenligning af tidligere og fremtidige vilkår for tilladelse 7/89 med andre tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter og eneretsbevillingen ufuldstændig og ikke retvisende.</p>
Dansk Aktionærforening	Har ingen bemærkninger, da lovforslaget ligger uden for foreningens almindelige arbejdsområde.	
Dansk Erhverv	Dansk Erhverv er overordnet set imod, at man ændrer beskattningsvilkårene for virksomheder, der har investeret i tiltro til givne beskattningsvilkår. Ændringen af beskattningen i forhold til alle foretagne investeringer medfører – udover at ramme de pågældende virksomheder – at der bliver skabt en generel usikkerhed omkring det	<p>Til det anførte om, at selskaberne har foretaget deres investeringer i tiltro til de gældende beskattningsvilkår, henvises der til kommentaren til høringssvaret fra Advokatrådet.</p> <p>Regeringen deler ikke det synspunkt, at der med harmoniseringen af kulbrintebeskatningen skabes en generel usikkerhed omkring det danske skattesystem. Det bemærkes, at der med</p>

	<p>danske skattesystem, som kan føre til, at en række virksomheder fremadrettet fravælger Danmark som investeringsland.</p> <p>Danmark har i en længere årrække været dårlig til at tiltrække udenlandske investeringer, denne udvikling er blevet endnu tydeligere under finanskrisen. Manglende investeringer medfører naturligvis, at der kommer færre penge til landet, men det betyder også, at Danmark går glip af værdifulde ressourcer i form af nye arbejdspladser, viden og personer. En af årsagerne til, at Danmark har været dårlig til at tiltrække udenlandske investeringer er, at investeringsklimaet er dårligt bl.a. på grund af, at der har været stor usikkerhed om de skattemæssige rammevilkår. Denne usikkerhed bundet i, at der har været så hyppige lovændringer og er indført mange værnsregler, der rammer meget bredt.</p> <p>Dansk Erhverv mener, at der skal skabes større sikkerhed for investorer i Danmark, som skal kunne stole på, at investeringsvilkårene er stabile. På den baggrund mener Dansk Erhverv ikke, at man skal ændre de skattemæssige vilkår for investeringer, der allerede er foretaget og at evt. værnsregler skal målrettes mere og gerne samtidig varsles i god tid.</p>	<p>det politiske flertal bag aftalen af 17. september 2013 er sikret en langsigtet ro og stabilitet omkring beskatningsreglerne for investeringer i den danske del af Nordsøen.</p> <p>Med hensyn til Danmarks muligheder for også efter harmoniseringen at kunne tiltrække udenlandske investorer henvises der til kommentaren til høringssvaret fra Olie Gas Danmark.</p>
DI	Ingen tekniske bemærkninger til lovforslaget.	
DVCA	Ingen bemærkninger.	
Erhvervsorganisationen Ejerlederne	Ønsker ikke at give høringssvar til dette lovforslag.	
Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER)	Vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for de berørte virksomheder i form af omstillingsbyrder. Omstillingen vil bestå i, at en række skattesatser skal ændres. Der skal dermed ikke foretages yderligere kvantificering af forslaget.	
FSR – danske revisorer	<p>Overordnede bemærkninger</p> <p>Følgende fremgår af Skatteministeriets resumé af 8. oktober 2013 af udkastet til lovforslaget:</p> <p>”Efter lovforslaget harmoniseres beskatningen af kulbrinteindvinding i Nordsøen således, at de selskaber, der i dag beskattes efter de gamle regler i kulbrinteskatteloven, fra den 1. januar 2014 vil blive beskattet efter de samme regler, som i dag gælder for eneretsbevillingen og for tilladelser til indvindingsvirksomhed meddelt den 1. januar 2004 eller senere.”</p> <p>Dette resumé svarer til indledningen i aftalen om harmonisering af beskatningen i Nordsøen mellem Regeringen, Dansk Folkeparti og Enhedslisten. Efter FSRs opfattelse er hensigten om at beskatte alle olieselskaber ensartet fremover ikke i alle tilfælde opfyldt. I det følgende nævnes nogle eksempler på, at de olieselskaber, der omfattes af det foreliggende udkast, undergives en beskatning, der er hårdere end den beskatning, som blev indført overfor de olieselskaber, der blev berørt af ændringen i 2003.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ved lovændringen i 2003 fik eneretsbevillingen en licensforlængelse til de berørte selskaber fra 50 år til i alt 80 år. For de selskaber, der omfattes af nærværende udkast, synes licensen fortsat at skulle løbe i 30 år. 2. For eneretsbevillingen blev royalty på 8½ pct. 	<p>Essensen i de overordnede bemærkninger er, at der i aftalen af 17. september 2013 om harmonisering af beskatningen af kulbrinteindvinding ikke er taget højde for, hvordan de enkelte tilladelser er affattet. Dette har foreningen ret i. Dette lovforslag indeholder ikke særregler i den henseende. Der henvises i øvrigt til kommentaren til høringssvaret fra Danoil Exploration A/S.</p> <p>Se ovenfor.</p> <p>Se ovenfor.</p>

	<p>afskaffet i 2003, men der er fortsat royalty på 2-16 pct. i Amalie licensen, som ejes af nogle af de olieselskaber der omfattes af lovudkastet.</p> <p>3. I eneretsbevillingen og alle andre licenser er der en statsandel på 20 pct., hvor staten i nogle af disse licenser i efterforskningsstadiet er blevet båret, dvs. ikke haft nogen risiko eller betalinger i efterforskningsperioden. For Syd Arne licensen, hvor staten også er blevet båret i efterforskningsperioden, er statsandelen forøget til 30 pct. ved licensens glideskalabestemmelse. Når der harmoniseres fsva. skatten, burde der samtidig harmoniseres, så statens andel bliver ens for alle licenser.</p> <p>4. For eneretsbevillingens tre parter og andre, der måtte have valgt at gå over til kapitel 3 A på et tidligere tidspunkt, var der intet krav om, at fradragene af det reducerede feltunderskud ville gå tabt, hvis der tilfældigvis pga. udbygning eller andet var underskud i kapitel 3 A i et enkelt år. Men de olieselskaber, der omfattes af lovudkastet, må nu se deres underskud forsvinde, jf. den helt nye passus i den foreslåede § 27 C, stk.6: "Feltunderskud, der ikke kan udnyttes i et indkomstår, kan ikke fremføres til fradrag i senere indkomstår."</p> <p>Denne bestemmelse var ikke med i overgangsbestemmelsen for eneretsbevillingshaveren og dennes partnere, og for de andre, der overgik frivilligt til beskatning under kapitel 3A, og den kan heller ikke fortolkes ind i bestemmelsen for eneretsbevillingshaveren etc., dvs. § 27A, stk. 4, da bestemmelsen i § 27C, stk. 4., 3. pkt. er forskellig fra det, man er vant til med underskud, idet underskud normalt kan fremføres. I § 27A, stk. 4, står der kun, at de resterende – underforstået de 29 pct. – underskud bortfalder, og ikke noget om, at de 71 pct. bortfalder. Tværtimod er det anført i § 20E, stk. 1, at underskuddet kan fremføres. Der synes således ikke at være ensartede vilkår for de olieselskaber, der omfattes af lovudkastet, og de olieselskaber, der blev berørt i 2003.</p> <p>Specifikke bemærkninger I den foreslåede § 27C, stk. 4, er udtrykket "den del af anskaffelsessummen...der er afholdt udgifter for" anvendt, men i bemærkningerne er anført ordet "betalt", selv om det næppe er helt det samme, specielt når det i bemærkningerne er anført, at hvis en betaling tilfældigvis er sket i 2014 fremfor 2013, så vil investeringen ikke give 25 pct. kulbrintefradrag, selv om udgiften regnskabsmæssigt er afholdt. Med bemærkningerne er der fare for at indføre et tilfældighedsprincip, som også vil være vanskeligt at gøre op, og specielt vanskeligt bliver det for de selskaber, der har milliardstore projekter i gang. Der bør kunne findes et andet princip, f.eks. et velkendt regnskabsmæssigt princip, hvor det er et krav, at igangværende arbejder opgøres ultimo.</p> <p>I den nuværende § 27A, stk. 5, er det angivet, at uudnyttet underskud efter § 19, stk. 2 (hidrørende fra kapitel 2 skatter og efterforskning) fordeles mellem licenser omfattet af hhv. kapitel 3 og 3A. Denne bestemmelse er ikke gentaget i § 27C med den begrundelse, at § 19, stk. 2-underskud denne gang ikke skal fordeles, men derved kommer man til helt at udelade § 19,stk. 2-underskud i lovteksten, og dette omtales kun indirekte i bemærkning-</p>	<p>Se ovenfor.</p> <p>Der henvises til kommentaren til høringssvaret fra PWC.</p> <p>Der henvises til kommentaren til høringssvaret fra PWC.</p> <p>Fremførslen skal ikke ske efter § 19, stk. 2, som ophæves, men efter § 20 E. Der henvises til kommentaren til høringssvaret fra PWC.</p>
--	--	--

	<p>gerne. Det bør efter FSRs opfattelse tilføjes i lovtæksten, at § 19, stk. 2 underskuddet kan fremføres i kapitel 3A.</p> <p>Det bør endvidere præciseres i § 27C, stk. 5, at også aktiverede efterforskningsudgifter fra tiden før 2005 kan give kulbrintefradrag på lige fod med efterforskningsudgifter aktiveret i 2005 og derefter.</p>	<p>Der henvises til kommentaren til høringssvaret fra PWC.</p>
KL	Ingen bemærkninger.	
Olie Gas Danmark	<p>Olie Gas Danmark bemærker indledningsvist, at den meget langsigtede investeringshorisont, som kendetegner olie- og gasindustrien, og det deraf følgende behov for stabilitet omkring rammevilkårene, adskiller sig på næsten alle parametre fra andre danske erhvervsvirksomheders investeringsstruktur.</p> <p>Overordnet kan det om industriens investeringsstruktur bemærkes, at der er en betydelig tidsmæssig forskydning mellem på den ene side tildeling af licens og beslutninger om de betydelige investeringer i feltudbygninger og teknologiudvikling, som er nødvendige, og på den anden side den egentlige produktion af olie og gas. Den store tidsmæssige forskydning indebærer, at en stor del af overvejelserne hos investorerne centrerer omkring stabilitet og forudseelighed i de rammevilkår, hvorunder investeringerne foretages.</p> <p>I et bilag til høringssvaret er opstillet en oversigt over de grundbetingelser, som olie- og gasindustrien opererer under. I bilaget redegøres kort for de enkelte faser i virksomhed med olie- og gasindvinding: efterforskning, vurdering, feltudbygning, produktion samt dekommissionering og fjernelse.</p> <p>Generelle bemærkninger</p> <p>1. Tilbagevirkende kraft</p> <p>Det betvivles ikke, at lovforslagets hensigt er at sikre en rimelig overgang fra aktiviteter under kapitel 3-ordningen til aktiviteter under kapitel 3A-ordningen. Ikke desto mindre er det beklageligt, at der i lovforslaget ikke ses at være taget tilstrækkeligt hensyn til de særlige omstændigheder og risici, der knytter sig til investeringshorisonten i olie- og gassektoren for de olie- og gasselskaber, der endnu ikke har iværksat produktion.</p> <p>Uagtet om der i skatteteknisk forstand er tale om skat med tilbagevirkende kraft eller ej, anses det ikke for rimeligt, at de selskaber, som har investeret i god tro og med Energistyrelsens godkendelse af feltudbygningsplaner, bliver ramt hårdt af denne skattemæssige ændring. Disse selskaber har således haft en berettiget forventning om, at forholdene for disse allerede planlagte og af myndighederne godkendte feltudbygninger ikke ville ændre sig markant. Hvis der skabes usikkerhed om de vilkår, selskaberne underlægges, må det forventes, at kapital fremover vil blive placeret i lande, hvor investeringssikkerheden er større. De foreslåede ændringer er således ikke fremmende for udviklingen af den danske olie- og gassektor eller udnyttelsen af de danske reserver.</p> <p>Det skal også understreges, at muligheden for olieselskaber med forholdsvis mindre eller foreløbigt ingen produktion i Danmark for at gøre</p>	<p>Det bemærkes indledningsvist, at regeringen med udspillet til harmoniseringen af beskatningen i Nordsøen har fulgt de anbefalinger, som ekspertudvalget bag Serviceeftersynetkom med i sin rapport den 1. marts 2013. Bag rapporten ligger et meget grundigt analysearbejde.</p> <p>Regeringens udspil udgjorde grundlaget for de politiske forhandlinger, der har ført til, at regeringen, Enhedslisten og Dansk Folkeparti indgik aftale om harmoniseringen den 17. september 2013.</p> <p>Det politiske flertal bag aftalen sikrer en langsigtet ro og stabilitet omkring rammevilkårene for investeringer i den danske del af Nordsøen.</p> <p>Til det anførte om rimelige overgangsregler bemærkes, at der – ved siden af overgangsreglerne svarende til dem, der indgik i Nordsøaftalen fra 2003 – er indsat en særlig overgangsregel i lovforslaget, der netop er målrettet de olie- og gasselskaber, der endnu ikke har iværksat produktion.</p> <p>Overgangsreglen vedrører selskabernes kulbrintefradrag og sikrer, at investeringsudgifter vedrørende felter, der endnu ikke er i produktion eller er under udbygning ved overgangen, også omfattes af overgangsreglerne. Efter reglen indrømmes et kulbrintefradrag på 25 pct. i indkomståret 2013 af den del af anskaffelsessummen for aktiver, der er betalt i perioden 2005-13, hvis afskrivning på aktiverne ikke er påbegyndt i indkomståret 2013. Kulbrintefradraget reduceres derefter til 10 pct. årligt i perioden 2014-22.</p> <p>Til det anførte om tilbagevirkende kraft og selskabernes berettigede forventninger med hensyn til skattereglernes udformning henvises til kommentaren til høringssvaret fra Advokatrådet.</p>

	<p>brug af lovforslagets ophævelse af feltafgrænsning og fradragsmuligheder er meget begrænset.</p> <p>2. Nye aktører på dansk kontinentalsokkel En række medlemsvirksomheder har tilkendegivet, at deres interesse i dansk kontinentalsokkel særligt beroede på tilstedeværelsen af et betydeligt potentiale, samt at danske myndigheder har yttret ønske om, at nye olieselskaber skulle etablere sig på dansk kontinentalsokkel, og at Danmark generelt indtil nu er blevet betragtet som et land med stabile rammevilkår. Fra samme selskaber er der efterfølgende udtrykt bekymring for, at denne ændring af rammevilkårene for kulbrinteindvinding på dansk sokkel gør forretningsmodellen og investeringer i Danmark mindre attraktive, samt at ændringerne forventes at påvirke feltudbygninger, hvorom der allerede er truffet bindende beslutning på grundlag af myndighedsgodkendelser. Det er et signal, som Olie Gas Danmark ser som uheldigt og opfordrer derfor til, at der etableres rimelige overgangsordninger. Herunder gøres særligt opmærksom på Serviceeftersynets rapport side 28, hvor der står, at "nye aktører står således med en risiko for større tab end aktører der allerede er i skatteposition".</p> <p>3. Investeringsadfærd I lovforslagets afsnit 4.2 anføres, at selskaberne på gamle regler har haft tilskyndelse til at foretage samfundsøkonomisk uhensigtsmæssige investeringer alene af skattemæssige hensyn. Det vurderes, at dette ikke er sandsynligt. Det ville dels være yderst risikabelt for selskaberne, da ændrede oliepriser, produktionsforhold og omkostninger let kunne undergrave forudsætningerne for sådanne investeringer; og dels vurderes den omstændighed, at olieselskaberne i branchen typisk er etableret i konsortier med flere olieselskaber med hver deres specifikke skatteposition, økonomiske situation, produktionsportefølje og forventninger til den fremtidige prisudvikling etc., at umuliggøre et påstået hensyn til en sådan skattemæssig position. Under alle omstændigheder ses synspunktet ikke at være dokumenteret.</p> <p>4. Danish asset betragtning På tværs af olieselskaberne i Nordsøen er ejerstrukturen og forretningsmodellerne ganske forskellige. Et gennemgående fællestræk ved olie- og gassektoren er dog, at en betydelig del af cash-flow'et anvendes til finansiering af yderligere aktiviteter på samme eller andre licenser og gennemføres på grundlag af det tilstedeværende cash-flow i forretningsområdet uden at skulle hente ny kapital fra ejeren (fremmedkapital). Konsekvensen af den foreslåede skatteændring er således, at der for de berørte selskaber – uanset om de er på nye eller gamle vilkår – vil være et reduceret cash-flow til geninvestering i yderligere aktiviteter på samme eller andre licenser.</p> <p>Ændrede vilkår som anført i lovforslaget vil for disse selskaber betyde, at der vil skulle hentes ny fremmedkapital hos ejeren, som i konkurrence med alternative aktiviteter typisk i andre lande skal overbevises om dels de ny vilkårs stabilitet og forrentningen af den yderligere kapitaltilførsel sammenlignet med alternativerne. Det vil alt andet lige medføre en forøget risiko for, at investeringsbeslutningen falder ud til fordel for andre investeringer uden for dansk kontinentalsokkel og</p>	<p>Til det i punkt 2-4 anførte vedrørende muligheden for fortsat at tiltrække investeringer til den danske del af Nordsøen henvises, at der bag regeringens udspil og den politiske aftale af 17. september 2013 ligger et meget grundigt analysearbejde, der erforetaget af udvalget bag det gennemførte serviceeftersyn. Udvalget har blandt andet foretaget indgående analyser af de gældende regler og rammevilkår for investeringer i Nordsøen.</p> <p>Serviceeftersynet peger overordnet på, at det høje afkast, der er forbundet med indvindingsvirksomhed i Nordsøen – også efter 2004 hvor de nye beskatningsregler blev indført – indikerer, at der fortsat vil kunne tiltrækkes investeringer til den danske kulbrinteindvinding.</p> <p>Serviceeftersynet har i den forbindelse foretaget en vurdering af de eksisterende rammevilkår for kulbrinteindvinding i Danmark og de tre øvrige Nordsølande, dvs. Nederlandene, Storbritannien og Norge. I den forbindelse er også den gennemsnitlige beskatning af overskud ved kulbrinteindvinding blevet sammenlignet. Udvalgets beregninger viser, at den gennemsnitlige beskatning i Danmark under de nye regler, som alle selskaber efter lovforslaget vil blive beskattet efter fremover, er lavere end beskatningen i Norge, og højere end i Nederlandene og Storbritannien.</p> <p>Der henvises i øvrigt til skatteministerens svar af 17. maj 2013 på alm. del spørgsmål nr. 435 fra Folketingets Skatteudvalg, hvoraf blandt andet fremgår:</p> <p>"Samlet set vurderes lovforslaget at øge incitamentet til at foretage investeringer, hvilket isoleret set vil medføre en stigning i produktionen. Det betyder ikke, at selskaberne ikke vil revurdere nogle af deres planer. Det vil de givetvis – særligt fordi de gamle regler, som beskrevet ovenfor, på en række punkter giver uhensigtsmæssige incitamentet. Men der er ikke belæg for at sige, at aktiviteten vil gå i stå.</p> <p>Siden 2006 er der investeret omkring 6 mia. kr. i efterforskning efter nye olie- og gasfelter og investeret mere end 38 mia. kr. i nye produktionsanlæg. Langt hovedparten af investeringerne er foretaget i tilladelser på nye skattevilkår. Den 6. udbudsrunde og ikke mindst forhåndsinteressen for den kommende 7. udbudsrunde bekræfter endvidere, at selskaberne – også med de nye skattevilkår – finder det attraktivt at investere i Nordsøen.</p> <p>Der blev i forbindelse med 6. udbudsrunde i 2006 givet 14 nye tilladelser, bl.a. til selskaber, der også har tilladelser på gamle regler. Disse tilladelser beskattes alle efter de nye regler, dvs. de samme vilkår, som regeringen foreslår for de gamle tilladelser fra før 2004.</p> <p>Der er samtidig stor interesse for den kommende 7. udbudsrunde fra internationale olieselskaber. Tidligere var især små og mellemstore selskaber interesserede, men denne gang er det en blanding af store og små selskaber."</p> <p>Til det i punkt 3 anførte vedrørende dokumentation for selskabernes investeringsadfærd bemærkes, at sammenholdes incitamenterne i de gamle regler med det historiske – meget lave – provenu fra kulbrinteskatten, er der belæg for, at de gamle regler fører til et meget begrænset fremadrettet provenu fra den særlige kulbrinteskat. Der henvises til skatteministerens svar af 10. april 2013 på alm. del spørgsmål nr. 114 fra Folketingets Klima-, Energi- og Bygningsudvalg.</p>
--	---	--

	<p>derved øge risikoen for, at investeringer flyder uden om Danmark.</p> <p>Specifikke bemærkninger</p> <p>1. Betalingstidspunkt Det følger af lovforslagets § 27 C, stk. 4, at der foreslås en overgangsordning, hvorefter der kan gives adgang til kulbrintefradrag på 25 pct. i indkomståret 2013 og 10 pct. pr. år i de efterfølgende ni år for den del af anskaffelsessummen, der er afholdt, for aktiver, hvor der endnu ikke er påbegyndt afskrivninger. Af bemærkningernes afsnit 3.1.2 fremgår, at det er betalingstidspunktet, dvs. senest 31/12 2013, der er afgørende for den nævnte overgangsordning. Det samme er gentaget i bemærkningerne til § 27 C, stk. 3 og 4.</p> <p>Som tidligere beskrevet gennemføres projekter i sektoren typisk i konsortier, hvor et enkelt selskab (operatøren) er valgt til at gennemføre projektet på vegne af de øvrige virksomheder i konsortiet. De øvrige selskaber betaler enten forud til operatøren eller eventuelt efterfølgende. Det er almindeligt, at betalingstidspunkter for arbejde på projekter fastlægges ved en kommerciel forhandling og tilrettelægges efter de tidspunkter, hvor bestemte mål eller milepæle er nået. Dette tjener bl.a. til at sikre fremdrift og den fornødne kvalitet i leverancerne.</p> <p>At lade selve betalingstidspunktet være afgørende for adgang til kulbrintefradrag efter overgangsordningen indfører et element af tilfældighed i skattesystemet til ulempe for selskaber/konsortier, der har gjort alt for at sikre god kontrol og lange betalingsfrister.</p> <p>Definitionen af "afholdt" bør derfor ske ud fra opfattelsen i forhold til almindelig regnskabspraksis. I så fald skal det beløb, der giver ret til kulbrintefradrag efter overgangsordningen, fastsættes ved periodisering i forhold til fremdriften i projektet, således at man kan medregne omkostninger for ydelser, der er leveret eller udført inden 1. januar 2014, men ikke nødvendigvis "betalt".</p> <p>Som også anført i separat høringssvar fra Bayerngas har den norske regering i 2013 gennemført en reduktion af fradraget for investeringer. Den norske regering har dog samtidigt foreslået, at investeringer, der er truffet beslutning om og som er anmeldt til myndighederne, friholdes for skærpet beskatning. Olie Gas Danmark opfordrer til, at man lader sig inspirere af dette tankesæt, således at overflytning fra kapitel 3 til 3A sker på vilkår, der tager industriens specielle vilkår i betragtning.</p> <p>2. Carry forward Det følger af lovforslagets § 27 C, stk. 6, at uudnyttede feltunderskud opgjort pr. 31/12 2013 kan fradrages med 2,5 pct. i 2014, 2,5 pct. i 2015 og derefter med 6 pct. pr. år til og med 2026, i alt 71 pct. Der er ikke angivet nogen forklaring på netop denne profil eller summen på 71 pct., men det må formodes at være begrundet i ønsket om "harmonisering".</p> <p>Som noget nyt foreslås, at et underskud, der ikke kan udnyttes i et givet år, ikke skal kunne fremfø-</p>	<p>Til det i punkt 4 anførte vedrørende konkurrencen om at tiltrække kapital til den danske sokkel henvises der til Serviceeftersynets rapport afsnit 5.4.2.</p> <p>Der henvises til kommentaren til høringssvaret fra PWC.</p> <p>Der henvises til kommentaren til høringssvaret fra PWC.</p>
--	--	--

	<p>res til fradrag i senere år, men derimod mistes. Det er imidlertid vanskeligt at se begrundelsen for denne nye regel, som især rammer selskaber med få producerende felter i Danmark. Det er Olie Gas Danmarks bekymring, at der derved potentielt set er indført en indirekte begrænsning af retten til fremførelse af andre kulbrinteskattemæssige underskud f.eks. fra kulbrintefradrag, afskrivninger osv. Dette kan vanskeligt opfattes som en harmonisering med de eksisterende regler i kapitel 3A.</p> <p>3. Overgangsordninger Det har flere gange i den offentlige debat og også i Skatteministeriets faktaark fra 17. september 2013 været fremhævet, at alle investeringer afholdt senest i 2013 ville udløse et kulbrintefradrag på mindst 115 pct. Af bemærkningerne fremgår, at kulbrintefradraget fra 2013 vil blive reduceret med 29 pct. på grund af "samspil" mellem overgangsreglerne. Kulbrintefradraget på 25 pct. fra 2013 har således reelt en fradragsværdi på ca. 18 pct., og det fremgår af figur 2, at fradraget mister værdi og vil være nul fra 2026.</p> <p>Der bør derfor indføres en undtagelse, der sikrer, at underskud, der skyldes fradrag efter § 27 C, stk.4, får fuld fradragsværdi som tidligere fremført.</p> <p>4. Glideskala for 3. runde-selskaber Som understregning af olie- og gassektorens kompleksitet henledes opmærksomheden på Danoil Exploration A/S, som med den foreslåede harmonisering rammes særligt på deres licens 7/89, der bl.a. omfatter Syd Arne-feltet. Licensen er en 3. runde-licens, hvorfor der i betingelserne er indeholdt en såkaldt bæring og en glideskala-ordning, som betyder, at 10 pct. af cash-flowet tilgår staten, når produktionen når et vist niveau.</p> <p>Forslaget om en harmonisering i henhold til kapitel 3A i stedet for kapitel 3 med det mål at beskatte alle olieselskaberne ens tager dog ikke hensyn til, at dette felt allerede nu er beskattet hårdere, end der i forligskredsen er lagt op til. Det skyldes dels, at licens 7/89 har båret statens udgifter frem til det tidspunkt, hvor der blev gjort fund i licensen, og at licensen har glideskala-beskatningen.</p> <p>Der henvises til Danoils særskilte høringssvar herom.</p> <p>5. Åbne skattelister Det er nævnt øverst på side 8 i bemærkningerne til udkast til forslaget, at visning af selskabsskattebetalinger i de åbne skattelister ændres, således at betalinger af almindelig selskabsskat og selskabsskat af kulbrinteindkomst vises som to særskilte poster for at sikre en øget gennemsigtighed vedrørende de enkelte selskabers selskabsskat, herunder bidraget fra selskabernes kulbrintevirksomhed og bidraget fra anden virksomhed.</p> <p>Lovforslaget synes ikke at ville ændre ved skatteforvaltningslovens § 17. SFL § 17, stk. 3, præciserer, at oplysninger vedrørende kulbrinteindkomsten indgår i opgørelsen, og ifølge lovens § 17, stk. 4, skal beløb inden for sambeskattede selskaber indgå samlet.</p> <p>Vi er på den baggrund – og helt principielt – uenige i den foreslåede opdeling af selskabsskat i flere forskellige poster i de åbne skattelister. Kulbrinte-producenter er skattepligtige i henhold til sel-</p>	<p>Der henvises til kommentaren til høringssvaret fra PWC.</p> <p>Der henvises til kommentaren til høringssvaret fra Danoil Exploration A/S.</p> <p>Der henvises til kommentaren til høringssvaret fra Danmarks Rederiforening.</p>
--	--	---

	<p>skabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, af samtlige indtægter, bortset fra de indtægter, der specifikt undtages fra dansk skattepligt. Producenter, der er etableret i Danmark, er forpligtet til at betale selskabsskat af indtægter fra indvinding af kulbrinter og dertil knyttet virksomhed, jf. selskabsskattelovens almindelige bestemmelser, hvorfor denne betaling indgår som en naturlig andel af virksomhedens samlede selskabsskat. Der opdeles heller ikke mellem skat af virksomhedens andre aktiviteter, der beskattes af særregler. Samtlige selskabsskatter må fortsat vises under et, således at der ved visningen fremgår et retvisende billede af producentens samlede betaling af selskabsskat i Danmark. Dette er i overensstemmelse med hidtidig praksis, som der ikke er god saglig begrundelse for at ændre.</p>	
PWC	<p>1. Afholdt udgifter for</p> <p>I høringsudkastets § 27C, stk. 4, foreslås en overgangsordning for kulbrintefradrag for investeringer, der endnu ikke er taget i brug. Heraf fremgår, at der på igangværende arbejder kan gives adgang til kulbrintefradrag på 25 pct. i indkomståret 2013 og 10 pct. i de følgende ni år af den del af anskaffelsessummen, der er afholdt udgifter for i indkomstårene 2005-2013.</p> <p>I høringsudkastets lovtæks anvendes formuleringen "afholdt udgifter for", hvorimod der i regeringens aftale med Enhedslisten og Dansk Folkeparti, som også er indsat under de almindelige bemærkninger til lovforslaget, anvendes begrebet "betalt". Af bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser lægges tillige vægt på, hvornår ratebetalingerne rent faktisk er betalt, og ikke hvornår selskabet er retligt forpligtet. Det er dog uklart, hvad "betalt" betyder, da det ikke er et begreb, der er anvendt meget i skatteretten.</p> <p>PWC har været i kontakt med oliebranchen vedrørende definitionen af "afholdte" udgifter/betalinger, og på baggrund af deres input opfordres til, at begrebet udformes således, at det rækker ud over reelle pengeoverførsler til leverandører, idet betalingerne/de faktisk afholdte udgifter ikke afspejler det faktisk udførte arbejde.</p> <p>Det er almindelig praksis i branchen, at igangværende arbejder regnskabsmæssigt periodiseres i forhold til, hvor stor en del af arbejdet, der er udført. De faktiske betalinger sker derimod bagudrettet ved visse milestones, som er aftalt i de enkelte kontrakter. Dette sker af hensyn til muligheden for at undersøge og få udbedret eventuelle mangler, før selve betalingen finder sted.</p> <p>Det vil derfor ikke være hensigtsmæssigt at anvende et begreb, der alene omfatter faktiske betalinger, da det vil give både reelle og administrative udfordringer. Dette skyldes blandt andet, at mange opgaver faktureres bagudrettet, hvorfor opgaver, der reelt vedrører december 2013, typisk først vil blive faktureret og betalt i 2014. Det vil således betyde, at selskaber, der har gode (og lange) betalingsfrister, vil blive "straffet" i forhold til selskaber med kortere betalingsfrister.</p> <p>Såfremt kun reelle betalinger omfattes, kommer man endvidere ind i problemstillinger omkring joint ventures, hvor det er operatøren, der bogfører og betaler regningerne for det faktisk udførte arbejde. Alle joint venture-partnerne (herunder operatøren) vil afregne over for joint ventu-</p>	<p>Ved vurderingen af det foreslåede princip skal det tages i betragtning, at der er tale om en særlig, begunstigende overgangsordning, som er et supplement til den egentlige overgangsordning for kulbrintefradrag. I modsætning til den egentlige overgangsordning blev der ikke indført en ordning svarende til den særlige overgangsordning for selskaber omfattet af eneretsbevillingen i forbindelse med overgangen til de nye regler pr. 1. januar 2004.</p> <p>Efter den egentlige overgangsordning nedsættes kulbrintefradraget fra indkomståret 2014 til 10 pct. årligt i den resterende del af den 10-årige fradragperiode, der begyndte med det indkomstår, hvori den skattepligtige påbegyndte afskrivning på aktiverne. For at blive omfattet af denne overgangsordning forudsættes det således, at der er påbegyndt afskrivninger senest i indkomståret 2013.</p> <p>Formålet med den særlige overgangsordning er at tilgodese de tilfælde, hvor der ikke er mulighed for at påbegynde afskrivninger i indkomståret 2013, fordi de pågældende aktiver endnu ikke er i en sådan stand, at de er afskrivningsberettigede efter de almindelige regler. I sådanne tilfælde gives der efter den særlige overgangsordning mulighed for at blive omfattet af en lempeligere indfasning i de nye regler med et kulbrintefradrag på 10 pct. i hvert af indkomstårene 2014-2022, i det omfang der rent faktisk er betalt for aktiverne i indkomstårene 2005-13. Ydermere gives der for sådanne betalinger mulighed for at opnå et kulbrintefradrag på 25 pct. for indkomståret 2013, selvom betalingerne vedrører aktiver, som i princippet endnu ikke er afskrivningsberettigede.</p> <p>Det foreslåede princip, hvorefter det er de beløb, der rent faktisk er betalt inden udgangen af indkomståret 2013, der lægges til grund, er valgt ud fra en samlet vurdering. På den ene side opnås det høje 25 pct.s-fradrag for disse beløb og tillige med mulighed for at fremskynde nogle betalinger inden udgangen af indkomståret 2013, så disse også bliver omfattet af 25 pct.s-fradraget. På den anden side undgås en administrativt besværlig ordning, som kunne tilskynde skattepligtige til i vidt omfang at forsøge sig med bagudrettet på 25 pct.s-fradraget baseret på udgifter, som angiveligt skulle vedrøre arbejde udført i tidligere indkomstår. Det er nemmere at holde styr på betalingstidspunkter end på, hvornår arbejdet med et aktiv eller en del af et aktiv er udført.</p> <p>På denne baggrund og for at undgå misforståelser i forhold til betydningen af "afholdte udgifter" i andre dele af skattelovgivningener "afholdt udgifter for" i høringsudkastets § 27 C, stk. 4, ændret til "betalt" i lovforslaget som fremsat. Efter bestemmelsens ordlyd er det således en betingelse, at de pågældende udgifter skal være betalt i indkomstårene 2005-2013. Det skal i den forbindelse understreges, at det f.eks. hverken er de regnskabsmæssige eller pensionsbeskatningslovens principper, men bestemmelsens ordlyd, der gælder her.</p>

	<p>ret. Dette vil enten ske via cashcalls (forudbetalinger) eller ud fra billings (bagudrettede betalinger). Ved anvendelse af betalingsbegrebet vil dette give en skævvridning af selskaberne.</p> <p>Den grundlæggende holdning i branchen er at binde betalingsbegrebet op på de regnskabsmæssige principper, så der anvendes en form for "fremdriftsprincip", hvor olieselskaberne kan medregne omkostninger for ydelser, der er leveret/udført inden 1. januar 2014. Dette understøtter hensigten i regeringens aftale med Enhedslisten og Dansk Folkeparti om at opnå fradrag for investeringer, der reelt er foretaget i 2013. Den del af konstruktionsarbejdet, der regnskabsmæssigt kan siges at være udført, men som endnu ikke er betalt, medregnes på denne måde som en del af investeringen. Dog bliver det uafhængigt af de faktiske betalinger.</p> <p>Som nævnt ovenfor er betalingsbegrebet ikke ret udbredt i skatteretten, men ovenstående metode vil være i overensstemmelse med de eksisterende principper vedrørende renteperiodisering og fradrag for pensionsindbetalinger i henholdsvis ligningslovens § 5 og pensionsbeskatningslovens § 23.</p> <p>Kort sagt er den grundlæggende holdning i oliebranchen, at betalingsbegrebet bør affattes således, at det endvidere følger de regnskabsmæssige periodiseringsprincipper, således at betalingskriteriet suppleres af de regnskabsmæssigt periodiserede (actual performed) investeringer frem til 1. januar 2014. Dette vil tillige lette administration og opfølgning, ligesom det giver en bedre sammenhæng mellem den reelle investering og de skattemæssige kulbrintefradrag.</p> <p>Manglende fremførsel af uudnyttede feltunderskudsfradrag I høringsudkastets nye § 27 C, stk. 6, 3. pkt., vedrørende fremførsel af feltunderskud er der lagt op til, at feltunderskud kun kan fremføres med 71 pct. fordelt på 2,5 pct. i de første to år og 6 pct. i de følgende 11 år. Endvidere fremgår det, at feltunderskud, som ikke kan udnyttes i et indkomstår, fortabes, da de ikke kan fremføres til fradrag i positiv indkomst i senere indkomstår.</p> <p>Denne bestemmelse er ikke identisk med overgangsordningen i kulbrinteskattelovens § 27 A, stk. 4, som var gældende for DUC ved overgangen til beskatning efter kapitel 3 A i 2004.</p> <p>I kulbrinteskattelovens § 27 A, stk. 4 er der ikke angivet noget, der tyder på, at uudnyttede underskud fortabes, såfremt de ikke kan udnyttes i de enkelte indkomstår. Heller ikke af Nordsøaftalen fra 2003, lovforslag L 62 (03/04) eller af bemærkningerne hertil fremgår det, at aftaleparterne og lovgiver dengang havde til hensigt at forhindre fremførslen af feltunderskuddene efter overgangen til beskatning efter kapitel 3 A, hvis ikke de 2,5 pct. eller 6 pct. kunne udnyttes i det enkelte indkomstår.</p> <p>Af kulbrinteskattelovens § 27 A, stk. 4, fremgår ikke noget om bunden underskudsudnyttelse, men udelukkende, at feltunderskud kan fradrages i</p>	<p>Det er rigtigt, at der i den nu foreslåede overgangsbestemmelse er indsat et punktum, hvorefter feltunderskud, der ikke kan udnyttes i et indkomstår, ikke kan fremføres til fradrag i senere indkomstår. I den foreslåede overgangsbestemmelse er der imidlertid blot tale om en præcisering i forhold til overgangsbestemmelsen for selskaber omfattet af eneretsbevillingen.</p> <p>Med eller uden præciseringen oven for er indholdet af de to bestemmelser imidlertid det samme, da det i begge bestemmelser er fastsat, at der i hvert af de nævnte indkomstår kan fradrages feltunderskud med de nævnte procentsatser – hverken mere eller mindre. Der er således ikke som efter afskrivningslovens almindelige regler tale om årlige maksimumprocenter, som giver adgang til at fremføre resterende afskrivninger inden for den årlige maksimumgrænse til følgende år.</p> <p>Efter både den foreslåede bestemmelse og bestemmelsen for selskaber omfattet af eneretsbevillingen kan de skattepligtige derfor – også i indkomstår, hvor de måtte have underskud – ved opgørelsen af den samlede indkomst fradrage feltunderskud med den sats, som gælder for det pågældende år, og videreføre det samlede underskud efter reglerne i kulbrinteskattelovens § 20 E, som PWC også selv henviser til. Virkningen er blandt andet, at feltunderskud i overgangsperioden transformeres til underskud ved opgørelsen af den samlede indkomst. Dette er tydeliggjort i lovforslaget som fremsat.</p>
--	---	--

	<p>kulbrinteindkomsten, og at kun den del af feltoverskuddet, der overstiger 71 pct., bortfalder. Der synes derfor ikke at være hjemmel i de gamle overgangsregler til, at de resterende 71 pct. af de uudnyttede feltunderskud bortfalder, såfremt de ikke kan modregnes på den givne måde (henholdsvis med 2,5 pct. og 6 pct.) i positiv kulbrinteindkomst i de følgende indkomstår.</p> <p>Der henvises desuden til kulbrinteskatteovens §20 E.</p> <p>Der synes således ikke at være belæg for følgende passus (nederst på side 19) i høringsudkastets bemærkninger:</p> <p>"Det samlede fradrag på 71 pct. forudsætter, at den skattepligtige har foretaget de maksimale årlige fradrag i hele overgangsperioden 2004-2016, da der ikke er mulighed for at overføre uudnyttede fradrag til senere år."</p> <p>Kulbrintefradrag på 115 pct. reduceres til 103,5 pct.</p> <p>Skatteministeren har i mindst tre forskellige TV-nyhedsudsendelser (eksempelvis Deadline den 19. september 2013) udtalt, at den foreslåede overgangsordning sikrer olieselskaberne et kulbrintefradrag på minimum 115 pct. for investeringer, der er foretaget inden overgangen til de nye regler den 1. januar 2014. Dette fremgår tillige af bemærkningerne til høringsudkastets nye § 27 C, stk. 4.</p> <p>Dette synes dog ikke ud fra høringsforslaget at være tilfældet, da kulbrintefradraget allerede ved overgangen til beskatning efter kapitel 3 A den 1. januar 2014 reduceres med 29 pct. og fremføres i fastsatte/bundne "bidder" á 2 x 2,5 pct. og 11 x 6 pct. Kulbrintefradraget bliver således kun ca. 100-110 % afhængigt af, i hvilket år investeringen tages i brug.</p> <p>Når olieselskaberne får mulighed for at opnå kulbrintefradrag for de afholdte akkumulerede investeringer til og med 2013, vil det i nogle tilfælde resultere i et feltunderskud, fremfor for et feltoverskud i 2013. Dette taler for, at feltunderskuddene realiseret i 2013 ikke bør underlægges en begrænsning til 71 pct.</p> <p>I andre tilfælde vil olieselskabet eksempelvis først få overskud i 2018. Et sådant olieselskab kan kun opnå et kulbrintefradrag på 103,5 pct., idet de 2 x 2,5 pct. underskudsfradrag i henholdsvis 2014 og 2015 bortfalder, ligesom de 6 pct. i hvert indkomstår fra 2016-2017 bortfalder. I alt reduceres kulbrintefradraget således med 29 pct. + 17 pct. = 46 pct.. Olieselskaberne opnår dermed kun kulbrintefradrag på 54 pct. af de 25 pct. svarende til 13,5 pct. Det samlede kulbrintefradrag bliver altså i dette tilfælde kun 103,5 pct. og ikke 115 pct., som skatteministeren ellers har nævnt, at olieselskaberne som minimum er sikret.</p> <p>Det skal understreges, at ovennævnte eksempler er særdeles realistiske.</p> <p>Der bør på denne baggrund indsættes en særbestemmelse/undtagelse for begrænsningen i fremførelsen af de uudnyttede feltunderskud for investeringer omfattet af høringsudkastets § 27 C, stk. 4, som 31. december 2013 endnu ikke er klar</p>	<p>Det er rigtigt, som skatteministeren har udtalt, at den foreslåede overgangsordning giver olieselskaberne et kulbrintefradrag på minimum 115 pct. for investeringer, der er foretaget inden overgangen til de nye regler. Dette fremgår også af aftalen om harmonisering af beskatningen i Nordsøen.</p> <p>Noget andet er, at overgangsordningen for kulbrintefradrag i konkrete tilfælde kan spille sammen med overgangsordningen for uudnyttede feltunderskud. Dette er også illustreret i bemærkningerne til lovforslaget.</p>
--	--	---

	<p>til at indgå i olieselskabets drift, således at disse selskaber sikres et kulbrintefradrag på mindst 115 pct., som skatteministeren gentagne gange har lovet.</p> <p>Aktiverede efterforskningsomkostninger fra før 2005</p> <p>Det fremgår af den nye bestemmelse i høringsudkastets § 27 C, stk. 5, at stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse for aktiverede forundersøgelser og efterforskningsomkostninger. I forhold til overgangsbestemmelsen i stk. 4 er det uklart, hvad der sker med eventuelle aktiverede efterforskningsomkostninger fra før 2005. Umiddelbart vil efterforskningsomkostninger fra eksempelvis 2004 ikke være omfattet af overgangsordningen med kulbrintefradrag på 115 pct., hvorfor der kun ydes kulbrintefradrag på i alt 30 pct. for disse gamle efterforskningsomkostninger. Også her er vilkårene således ringere end da Dansk Undergrunds Consortium overgik til beskatning efter kapitel 3 A. I stk. 5 bør det derfor tilføjes, at kulbrintefradrag for kapitaliserede efterforskningsomkostninger ikke er begrænset til indkomstårene 2005-2013, men blot at det gælder for efterforskningsomkostninger aktiveret senest 2013.</p>	<p>Det er vanskeligt at se, hvordan den foreslåede overgangsordning for kulbrintefradrag, som omfatter forundersøgelser og efterforskningsudgifter i indkomstårene 2005-2013, skulle være til ugunst for den skattepligtige. Hvis den foreslåede overgangsordning for kulbrintefradrag ikke vedrørte forundersøgelser og efterforskningsudgifter, ville disse skulle omfattes af den gældende § 20 C, stk. 2, i kulbrinteskattelovens kapitel 3 A, hvorefter der alene indrømmes et kulbrintefradrag på 5 pct. i 6 år.</p> <p>På baggrund af PWC's bemærkninger skitseres i det følgende det gældende kulbrintefradrag for forundersøgelser og efterforskningsudgifter, som den foreslåede særlige overgangsordning ovenfor skal ses i sammenhæng med.</p> <p>Et selskabs udgifter til forundersøgelse og efterforskning giver i visse tilfælde adgang til kulbrintefradrag. Udgifter til forundersøgelser kan f.eks. være udgifter til seismiske undersøgelser og andre geologiske og geokemiske undersøgelser. Efterforskningsudgifter er typisk mere detaljerede seismiske undersøgelser og boringer.</p> <p>Der ydes kulbrintefradrag for udgifter til forundersøgelse og efterforskning, hvis 1) udgiften er afholdt, inden indvindingsvirksomheden er påbegyndt, og hvis 2) selskabet ikke har fradraget udgiften straks, men i stedet har valgt at optage udgiften som et aktiv i balancen med henblik på at fradrage den over 5 indkomstår – første gang i det indkomstår, hvori indvindingsvirksomheden iværksættes.</p> <p>Kulbrintefradraget indrømmes i det indkomstår, hvori den nævnte 5-årige fradragssordning er påbegyndt og i hvert af de følgende 9 indkomstår.</p> <p>Ved indførelsen af de nye regler i kulbrinteskatteloven i 2003 blev der fastsat en særlig overgangsregel for investeringer i form af udgifter til forundersøgelse og efterforskning. Overgangsreglen omfattede de udgifter, der havde givet adgang til kulbrintefradrag i indkomståret inden overgangen til de nye regler. Det afgørende var, 1) at udgifterne var afholdt, inden indvindingsvirksomheden var påbegyndt, 2) at den skattepligtige havde valgt at fradrage udgiften over 5 år, og 3) at denne 5-årige fradragssordning var påbegyndt inden overgangen til de nye regler den 1. januar 2004.</p> <p>Hvis den 5-årige fradragssordning for de nævnte forundersøgelser og efterforskningsudgifter ikke var påbegyndt inden overgangen til de nye regler, fordi indvindingsvirksomheden først blev iværksat efter overgangen, jf. ovenfor, var udgifterne ikke omfattet af overgangsreglen.</p> <p>Efter den foreslåede nye overgangsordning for forundersøgelser og efterforskningsudgifter er det imidlertid ikke en betingelse, at indvindingsvirksomheden er iværksat inden overgangen til de nye regler. Uanset om dette er sket eller ej, kan den skattepligtige efter denne overgangsordning opnå et fradrag på 25 pct. for indkomståret 2013 og 10 pct. i hvert af indkomstårene 2014-2022 for forundersøgelser og efterforskningsudgifter i indkomstårene 2005-2013. Der ses ikke at være anledning til at inddrage forundersøgelser og efterforskningsudgifter fra før indkomståret 2005 under denne fordelagtige overgangsordning vurderet i forhold til den gældende overgangsordning for selskaber omfattet af eneretsbevillingen.</p>
--	--	--

SRF Skattefaglig For- ening	Ingen bemærkninger.	
--------------------------------	---------------------	--